

کتابخانه جامع امام خمینی
The Crusades
Timothy Levi Stahl
Lucien Books, 1992

جنگ‌های صلیبی

تیموتی لوی بیئل

ترجمه سهیل سقی

۹۷۸-۹۶۲-۷۷۷-۰۵۰۰
ISBN 978-964-04-252-2

فهرست

- وقایع مهم در روند جنگ‌های صلیبی ۶
- پیشگفتار: «به پیش، سربازان مسیحی» ۹
۱. فراخوان جنگ ۱۳
 ۲. جذبۀ شرق ۲۵
 ۳. آغاز نخستین جنگ صلیبی ۴۹
 ۴. فتح اورشلیم ۷۵
 ۵. پادشاهی لاتین در اورشلیم ۹۳
 ۶. جنگ صلیبی دوم و سقوط ممالک لاتینی ۱۰۷
 ۷. جنگ صلیبی سوم: جایگاه ریچارد شیردل در تاریخ ۱۲۷
 ۸. واپسین جنگ‌های صلیبی ۱۴۵
- یادداشت‌ها ۱۵۸
- برای مطالعهٔ بیشتر ۱۶۲
- دیگر منابع ۱۶۴
- نمایه ۱۶۶

پیشگفتار

«به پیش، سر بازان مسیحی»

تصور کنید که یک روز به خانه می آید و می بینید که خانواده تان مشغول بستن چمدان هایشان هستند. وقتی از آن ها می پرسید چه خبر شده، می گویند که بی درنگ راهی سرزمینی دورند که چشم کم تر آمریکایی ای به آن افتاده. آن ها خانه و کاشانه، مشاغل، بخش اعظم متعلقات و دوستانشان را رها می کنند. حتی شما را هم به بستگان می سپرند، چون سفرشان پر مخاطره و چه بسا بی بازگشت خواهد بود. این تصمیم ناگهانی زمانی به توصیه مبّغی مشوّق، عملی شده است.

به نظر احمقانه می آید؟ شاید. اما در سال ۱۰۹۶، بالغ بر ۱۵۰ هزار اروپایی به راستی همین تصمیم را گرفتند و به صف اولین جنگجویان صلیبی پیوستند یا، به کلام دقیق تر، نشان

به درخواست کلیسای کاتولیک رمی، بیش از ۱۵۰ هزار اروپایی در سال ۱۰۹۶ موطن خود را به قصد اورشلیم ترک کردند. این صلیبیون با قلبی پر از ایمان مذهبی، به دعوت آن ها لبیک گفتند.

صلیب برگرفتند. طبق برآورد شاهدان عینی، حدوداً ششصد هزار صلیبی به درخواست پاپ اوربانوس راهی اورشلیم شدند. جمعیت صلیبونی که سرانجام عازم سرزمین مقدس شدند، عظیم‌ترین بسیج نظامی تاریخ تا به زمان خویش بود.

جنگ‌های صلیبی احتمالاً پرشورترین، چشمگیرترین و فوق‌العاده‌ترین حادثه قرون وسطاست. در سال ۱۰۹۶، بزرگ‌ترین سپاه‌هایی که اروپا تا آن زمان به چشم دیده بود، به رهبری شوالیه‌های جوشن‌پوش، با بیرق‌های در اهتزاز که تقریباً نشان تمامی خانواده‌های اصیل اروپای غربی را بر خود داشتند، تقریباً سه هزار مایل راه را تا فلسطین از پاشنه در کردند تا به نام کلیسای کاتولیک رمی، سرزمین مقدس را فتح کنند. این سربازان مسیحی با

کشیش‌های کاتولیک، صلیب‌یون را تشویق و سربازان مسیحی را ترغیب کردند تا سرزمین مقدس را تسخیر و اورشلیم را «آزاد» کنند.

صلیب‌های سرخ و درخشانی که بر لباس‌ها و پرچم‌هایشان می‌دوختند، در برابر کولاک‌های کوهستان و بادهای سوزان بیابان پایداری کردند و در برابر بلاهای طبیعی، تشنگی و گرسنگی، خطر مرگ را به جان خریدند تا شهر مقدس اورشلیم را «آزاد» کنند.

چرا؟ آیا این اقدامات به ترغیب‌کشیش‌ها و موعظه‌هایشان و سرکردگان کلیسای کاتولیک انجام شدند؟ مسلماً قرون وسطی عصری بود تحت‌الشعاع کلیسا و روح ایمان مذهبی. اما انگیزه جنگ‌های صلیبی - علاوه بر زنجیره‌ای از پدیده‌های دینی - حوادث سیاسی و اقتصادی نیز بود. در واقع، داستان پرشور و چشمگیر جنگ‌های صلیبی، از نخستین روزهای پرشکوه و خوش‌بینانه‌اش در سال ۱۰۹۶ تا افول طولانی مدت و غم‌انگیزش، که یک قرن بعد آغاز شد، تنها در چارچوب عوامل دینی، سیاسی و اقتصادی قابل درک است، عواملی که جنگ‌های صلیبی را نه تنها به حادثه‌ای چشمگیر، بلکه به نقطه اوج قرون وسطی بدل کرده‌اند.

۱. تأکیدی که بر کلمه «آزادی» شده، در واقع، به این معناست که مهاجمین قصد «تسخیر» بیت‌المقدس را داشتند، نه آزاد کردن آن. - م.